

Ukrajina a Palestina: Dvojitá hrozba pro hegemonii USA

 zvedavec.news/komentare/2024/01/9930-ukrajina-a-palestina-dvoji-hrozba-pro-hegemonii-usa.htm

Melkulangara K. Bhadrakumar

4.1.2024 Komentáře Témata: Izrael, USA, Analýza, BRICS, Palestina, Ukrajina 1223 slov

Výsledek konfliktů vedených USA na Ukrajině a v západní Asii bude mít zásadní dopad na vývoj světového řádu. Washington již prohrál první z nich a jeho hlavní protivníci mají zájem na tom, aby prohrál i ten druhý.

Geopolitičtí analytici se vesměs shodují, že válka na Ukrajině a západoasijská krize budou v roce 2024 diktovat trajektorii světové politiky. Vedle toho se však objevuje redukcionistická teze, která nahlíží na izraelsko-palestinský konflikt úzce z hlediska toho, co z něj vyplývá pro odolnost americké zástupné války na Ukrajině – vychází se z předpokladu, že těžiště světové politiky leží v Eurasii.

Skutečnost je však složitější. Každý z těchto dvou konfliktů má svůj vlastní *raison d'être* a dynamiku a zároveň se vzájemně prolínají.

Zapojení Washingtonu až po krk do současné fáze západoasijské krize se může proměnit v bažinu, protože je také zapleteno s domácí politikou způsobem, jakým válka na Ukrajině nikdy nebyla. Pak je ale výsledek ukrajinské války již předem daný a USA a jejich spojenci pochopili, že Rusko nelze porazit vojensky; endgame se zužuje na dohodu o ukončení konfliktu za podmínek Ruska.

Je jisté, že výsledek ukrajinské války a vyústění izraelsko-palestinského konfliktu, který je základem západoasijské krize, budou mít hluboký dopad na nový světový řád a oba procesy se vzájemně posilují.

Rusko si to plně uvědomuje. Ohromující „konce roku“ prezidenta Vladimira Putina v předvečer Nového roku hovoří samy za sebe: celodenní návštěvy v Abú Zabí a Rijádu (které sledoval šokovaný americký prezident Joe Biden), následované rozhovory s íránským prezidentem a završené telefonickým rozhovorem s egyptským prezidentem.

Během zhruba 48 hodin se Putin setkal se svými kolegy z Emirátů, Saúdské Arábie, Íránu a Egypta, kteří 1. ledna oficiálně vstoupili do BRICS.

Rozvíjející se zásah USA do západoasijské krize lze z geopolitického hlediska pochopit pouze s přihlédnutím k Bidenovu niternému nepřátelství vůči Rusku. BRICS je na mušce Washingtonu. USA si velmi dobře uvědomují, že mimořádně velká přítomnost západoasijských a arabských zemí v BRICS – čtyři z deseti členských států – je ústředním bodem Putinova velkého projektu restrukturalizace světového řádu a pohřbení americké výjimečnosti a hegemonie.

Saúdská Arábie, Spojené arabské emiráty a Írán jsou hlavními producenty ropy. Rusko se poměrně jasně vyjádřilo, že během svého předsednictví BRICS v roce 2024 bude prosazovat vytvoření měny, která by se postavila petrodolaru. Měna BRICS bude bezpochyby v centru pozornosti summitu tohoto uskupení, který má Putin hostit v říjnu v ruské Kazani.

Ve zvláštním projevu z 1. ledna, kterým Rusko zahájilo své předsednictví v BRICS, Putin prohlásil, že je odhodlán „posílit roli BRICS v mezinárodním měnovém systému, rozšířit mezibankovní spolupráci i používání národních měn ve vzájemném obchodě“.

Pokud by se místo dolaru začala používat měna BRICS, mohlo by to mít významný dopad na několik finančních odvětví americké ekonomiky, jako jsou energetické a komoditní trhy, mezinárodní obchod

a investice, kapitálové trhy, technologie a fintech, spotřební zboží a maloobchod, cestování a cestovní ruch atd.

Bankovní sektor by mohl dostat první ránu, která by se nakonec mohla přenést na trhy. A pokud se Washingtonu nepodaří financovat svůj mamutí deficit, ceny všech komodit by mohly prudce vzrůst nebo dokonce dosáhnout hyperinlace, což by vyvolalo krach americké ekonomiky.

Vypuknutí izraelsko-palestinského konfliktu mezitím poskytlo Spojeným státům alibi – „sebeobranu Izraele“ -, aby se mohly vyškrábat zpět na mastný sloup západoasijské politiky. Washington má mnoho obav, ale v jádru jde o dvojí cíl, a to resuscitovat Abrahámovy dohody (zakotvené na saúdskoizraelské blízkosti) a současně sabotovat saúdsko-iránské sbližování zprostředkované Pekingem.

Bidenova administrativa počítala s tím, že izraelsko-saúdská dohoda poskytne Tel Avivu legitimitu a islámskému světu oznámí, že pro nepřátelství vůči Izraeli neexistuje náboženské ospravedlnění.

Washington však tuší, že po 7. říjnu nebude schopen zajistit saúdsko-izraelskou dohodu během tohoto Bidenova funkčního období, a jediné, co by mohl z Rijádu vymámit, jsou pootevřené dveře pro budoucí diskusi na toto téma. Bezpochyby se jedná o velkou ránu pro americkou strategii likvidace palestinské otázky.

Ze střednědobého hlediska, pokud rusko-saúdský mechanismus známý jako OPEC+ osvobodí světový trh s ropou od americké kontroly, BRICS vrazí dýku do srdce americké hegemonie, která je zakotvena na tom, že „světovou měnou“ je dolar.

Saúdská Arábie nedávno podepsala s Čínou dohodu o měnové výměně v hodnotě 7 miliard dolarů ve snaze odklonit větší část svého obchodu od dolaru. Čínská lidová banka ve svém prohlášení uvedla, že

dohoda o swapu „pomůže posílit finanční spolupráci“ a „usnadní výhodnější obchod a investice“ mezi zeměmi.

Do budoucna budou citlivé saúdsko čínské transakce ve strategických oblastech, jako je obrana, jaderné technologie a další, napříště probíhat pod radarem USA. Z čínského pohledu, pokud bude její strategický obchod dostatečně izolován od jakéhokoli programu protičínských sankcí pod vedením USA, může Peking sebevědomě čelit americké moci v Indopacifiku. To je výmluvný příklad toho, jak americká strategie pro Indopacifik ztratí na síle v důsledku slábnoucího vlivu v západní Asii.

Tradiční názor je, že zaneprázdněnost nestabilní západní Asií odvádí Washington od pozornosti věnované indo-pacifické oblasti a Číně. Ve skutečnosti však slábnoucí vliv v západní Asii komplikuje schopnost USA čelit Číně jak v tomto regionu, tak i v Indopacifiku. Vývoj se ubírá směrem, kdy se pověst USA jako velmoci v západní Asii dostává do bodu zlomu – a toto poznání prosakuje i do dalších geografických oblastí světa.

Již v roce 2007 napsali významní politologové John Mearsheimer z Chicagské univerzity a Stephen Walt z John F. Kennedy School of Government na Harvardu ve své slavné eseji s názvem Izraelská lobby a zahraniční politika USA o 34 000 slovech velmi prozíravě, že Izrael se stal pro Spojené státy „strategickou přítěží“, ale udržuje si silnou podporu díky bohaté, dobře organizované a uhrančivé lobby, která má „pod palcem“ Kongres a americké elity.

Autoři varovali, že Izrael a jeho lobby nesou nadměrnou odpovědnost za to, že přesvědčili Bushovu administrativu k invazi do Iráku a možná jednoho dne i k útoku na íránská jaderná zařízení.

Zajímavé je, že na Silvestra ve zvláštní zprávě založené na rozsáhlých informacích nejvyšších amerických představitelů deník New York Times zdůraznil, že „žádná jiná epizoda [jako válka v Gaze] za poslední půlstoletí neprověřila vazby mezi Spojenými státy a Izraelem tak intenzivním a důsledným způsobem“.

Je zřejmé, že i když jsou barbarské akce Izraele v Gaze a jeho koloniální projekt na okupovaném Západním břehu odhaleny a obnaženy a kampaň izraelského státu s cílem přinutit palestinské obyvatelstvo k migraci je na očích, dva strategické cíle USA v regionu se rozplývají: Za prvé, obnovení vojenské převahy Izraele v rovnováze sil v regionu a zejména vůči Ose odporu, a za druhé, resuscitace Abrahámských dohod, jejichž korunovačním klenotem měla být saúdskoarabská smlouva.

Z jiného úhlu pohledu je vývoj západoasijské krize ostře sledován světovým společenstvím, zejména v asijsko-pacifickém regionu. Nejpozoruhodnější je zde skutečnost, že Rusko a Čína daly USA volnou ruku k tomu, aby se mohly řídit svými vojenskými kroky – zatím bez námitek v Rudém moři. To znamená, že jakýkoli požár v regionu bude synonymem katastrofálního selhání americké strategie.

Brzy po porážce USA v Afghánistánu ve Střední Asii a současně s neslavným koncem zástupné války NATO proti Rusku v Eurasii, kterou vedou USA, vyšle násilný, groteskní neúspěch v Západní Asii hlasitý signál celé Asii, že bandě vedené USA došel dech. Mezi konečnými uživateli tohoto překvapivého poselství stojí v čele země ASEAN. Závěr je, že překrývající se bouřlivé události v Eurasii a západní Asii jsou připraveny vyústit ve vrcholný okamžik světové politiky.

Ukraine and Palestine: A double threat to US hegemony vyšel 2.1.2024 na thecradle.co. Překlad v ceně 529 Kč Zvědavec.

Známka 1.0 (hodnotilo 32)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

2 příspěvků

(2 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF